

Rignani in agro Capenate (XI 5884, aliquoties descripta saec. XV et XVI). —

- 1) *Videtur Iulius Montanus quem, honoribus destinatum, mori adactum esse a Nerone a. 56 narrat Tacitus 45, 25 cf. Suet. Ner. 26, Dio 61, 9 (monuit Hirschfeld C. l. c.).*
 — 2) Cf. supra N. 937 not. 1.

979 . . . . . | auguri, leg. pro pr. exerc[it.] Germ. | infer., leg. pro pr. | provinciae Aquitanicae, [p]raetori | . . . . .

In agro Vasionensi (XII 4554 semel descripta). — *Recte relatum est fragmentum a Reniero (revue de philol. 2 1878 p. 60) ad L. Duvium Avitum, quem ut legatum provinciae Aquitaniae memorat Plinius h. n. 34, 37, ut legatum Germaniae inferioris Tac. ann. 45, 54 seq. (sub a. 58). Consul suffectus fuit a. 56.*

980 M. Arruntio | M. f. Ter. Aquilae | IIIviro a. a. a. f. f., | quaest. Caesaris, | trib. pl., pr., cos.¹, | XVviro sacr. fac., | filio.

Patavii (V 2819 vidit Mommsen). — 1) *Fortasse consul suffectus a. 66 (cf. act. fratr. Arv.).*

981 C. Caesio T. f. Cl. | Apro, praef. coh. | Hispanor. equitatae¹, trib. milit., | quaestori pro pr. | Ponti et Bithyniae, | aedili pleb. Cer., pr., | legat. pro pr. provincia Sardiniae, | d. d.

Sestini in Umbria (Bull. Inst. arch. 1856 p. 141). — 1) *C. Caesium Aprum cohorti secundae Hispanorum praefuisse a. p. Chr. 60 legitur in diplomate militari, (1481) quod infra repetivimus. Apparet Aprum post militiam equestrem ad senatorium ordinem transiisse.*

982 Iovi o. m. | pro salute | et victoria L. | Vergini Rufi¹ | Pylades saltuar. | v. s.

Rep. in regione dicta Brianza inter Mediolanium et lacum Larium (V 5702 vidit Mommsen). — 1) *De L. Virginio Rupo cf. potissimum Plin. ep. 2, 4. Hic titulus scriptus est a. 68, quo tempore Ropus victo Vindice imperium credebatur capessiturus. Cf. Mommsen Herm. vol. 6 p. 127.*

983 C. Dillio A. f. Ser. Vocale¹ trib. milit. leg. I, IIIviro viarum curandar., q. provinc. Ponti et Bith[y]niae, trib. pl., pr., leg. in Germania² leg. XXII Primigeniae. Helvia T. f. Procula³ uxor fecit.

Romae, semel descripta ante saec. IX, quod exemplum referunt vetus codex Einsidensis et ex simili codice Poggiius (VI 1402). — 1) Cf. de eo Tac. hist. 4, 24—59. — 2) Non raro in titulis legatorum et tribunorum locus adicitur ubi legio tetendit (cf. N. 975, 986, 1039); sed hic fortasse is qui titulum scripsit admonere voluit legentes rerum a Dillio in Germania gestarum. — 3) Cf. N. 977.

984 . . . . .

[leg. divi Clau]di pro pr. provin[c. Moe]-
 [siae¹, cur. census] Gallici, praef. urb[i]
 [iterum.² Huic] senatus auctór[e]
 [imp. Caes. Vespi]asiáno fratre
 [clupeum po]suit vádimon[is]
 [honoris cau]sá dilatis, [fu]-